

[Finansministeren.]

Cellulosemasse ved Indførselen her til Landet bliver fortoldet som Kunstsilkestoffer til en Told af 7 Kr. 70 Øre pr. kg. Det er muligt, at der her som paa flere andre Omraader bør tilstræbes en Ændring, og Spørgsmaalet vil kunne behandles ved en teknisk Revision af Toldloven.

De ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen og Hr. H. F. Ulrichsen beklagede, at Adgangen til at faa billig Spiritus efter Lægerecept var standset. Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen fremdrog endvidere den gamle Sag om Sprit til Parfumer o. lign., hvilken Sprit tilsættes Kolokvint, der i visse Tilfælde kan fremkalde Hudsygdomme. Vi drøftede denne Sag i Fjor, og jeg kan kun gentage, hvad jeg dengang sagde: at saafremt man kan finde et andet anvendeligt Stof, vil man undlade Brugen af Kolokvint. Men for øvrigt er det kun sjældent, at den nævnte Sprit forvolder Skade; i Sverige kan man til Eksempel kun opvise eet Tilfælde, hvor Kolokvint-spritten har givet Anledning til Klage, og dette var endda et Tilfælde af speciel Art.

Med Hensyn til den billige Spiritus efter Recept forholder det sig saaledes, at der i 1923—24 blev bevilget ca. 5 000 Flasker billig Spiritus til Sukkersygepatienter, i 1928—29 var man allerede naaet op til ca. 38 000 Flasker, og i 1932—33 var Tallet steget til ca. 113 000. Som Følge af denne stærke og hastige Stigning nedsatte man den 17. August 1933 det Kvantum Drikkesprit, som hver Patient kunde faa afgiftsfrit, til $\frac{1}{4}$ af det tidligere Kvantum, og samtidig henstillede man til Lægeforeningens Hovedbestyrelse at begrænse Ordinationen til det mindst mulige. Men trods denne Henvendelse og trods den stærke Reduktion til $\frac{1}{4}$, blev der i 1934—35 udleveret 57 000 Flasker, altsaa omtrent Halvdelen af det, der blev udleveret Aaret forud, hvorfor Sundhedsstyrelsen den 8. Juni 1935 paa ny henstillede til Lægeforeningen at medvirke til en betydelig Reduktion af Ordinationerne og pegede paa, at dette kunde ske ved, at man kun udstedte Attester til ældre ubemidlede Patienter. Resultatet har været en fortsat Stigning i Antallet af Attester, hvorfor Sagen paa ny har været forelagt Sundhedsstyrelsen, der har givet Tilslutning til, at man ophævede den hidtil gældende Ordning, ogsaa ud fra den Betragtning, at den ikke længere var nødvendig af Hensyn til de paagældende Patienters Helbredstilstand.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der er kendt for sin elskværdige og hensynsfulde Optræden over for politiske Mod-

standere, kunde dog ikke ved denne Lejlighed tilbageholde en lille Giftpil, idet han udtalte — det findes Sp. 327 —:

„Jeg maa jo beundre den højtærede Finansminister, at han kunde vente med sit Besøg i de sukkersyges Medicinskab, indtil Landstingsvalgmandsvalget var afholdt. Det skulde bare have været en anden Minister tidligere, der havde forsøgt sig paa dette Omraade; saa kan jeg godt tænke mig, hvordan Agitationen vilde være blevet lagt til Rette, og hvordan de stakkels syges grædende Slægtninge i ædel Harne vilde have vendt sig mod saa fæl en Minister.“

Det lyder jo overordentlig smukt.

Over for denne Elskværdighed fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Side henviser jeg til den Dokumentation, jeg her har givet af, hvorledes Sundhedsstyrelsen gentagne Gange har henvendt sig til Lægeorganisationen, idet jeg tilføjer, at jeg den 6. Juli 1936, altsaa nogen Tid før Valgmandsvalget, gav Tilslutning til, at Tolddepartementet udbad sig en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen i Anledning af, at man paatænkte at ophæve Fritagelsen for Tillægsafgift af Spiritus til syge. Overensstemmende hermed tilskrev Tolddepartementet Sundhedsstyrelsen den 8. Juli 1936. Sundhedsstyrelsens Svar herpaa er dateret den 25. September, altsaa efter at Landstingsvalget havde fundet Sted, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke vil beskyldte mig for, at jeg har søgt at paavirke Sundhedsstyrelsen saaledes, at den tilbageholdt Erklæringen, indtil Valget var forbi.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger tilbage til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der har omtalt en Skattedag fra Veddelev, som han betegnede som et Skattedrama gennem 13 Aar, i hvilken Anledning han rettede stærke Angreb paa Landsoverskatteraadet.

Sagen drejer sig om en Gaardejer H. P. Christensen i Veddelev, der af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen blev betegnet som en udmærket Mand, der var blevet groft mishandlet af Landsoverskatteraadet. Landsoverskatteraadet havde ved Efterbeskatning og Bøde paalignet ham et Beløb af 18 000 Kr., men efterhaanden nedsat Beløbet til 4 000 à 5 000 Kr. Sagen er imidlertid ikke saa dramatisk, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil give det Udseende af, men for øvrigt ret alvorlig, navnlig for den omhandlede Gaardejer H. P. Christensen, Veddelev, og egentlig ogsaa for det ærede Medlem Hr. Oluf Peder-